

Ἀξιότιμε κύριε Συντάκτα τοῦ «Φρουροῦ»

Ἐν τῷ παρελθόντι ἡμῶν φύλλῳ ἐδημοσιεύσατε κρίσεις τινὰς ἐπὶ τῆς διεξαγωγῆς τοῦ Λαχείου τῶν Ἀπόρων Παίδων.

Ὡς γνωρίζετε ἡ εὐθύνη τῆς διεξαγωγῆς ταύτης ἔλαχε κυρίως εἰς ἐμέ. Ταύτην ἀναλαμβάνω ὀλόκληρον καὶ πῶς μὲν αὕτη ἐπεσεν εἰς ἐμέ, τοῦτο ἀφορᾷ τὰς μεταξὺ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐμοῦ σχέσεις. Τοῦτου ὅμως δεδομένου ἐπιβάλλεται μοι νὰ δώσω ἐξηγήσεις τινὰς ἐπὶ τῆς διεξαγωγῆς ταύτης, καθ' ὅσον πολλὰ τὰ ἔκτροπα εἶδον καὶ πολλὰ τὰ ἄδικα ἤκουσα.

Ὡς ἀντελήφθητε δὲν εἶμαι τῆς γνώμης τοῦ σιωπᾶν ἀπέναντι καταγγελίας τινος, ὅσον δήποτε ἀδίσποτος καὶ ἀβάσιμος κἂν ἡ αὕτη. Ἀπεναντίας φρονῶ, ὅτι εἰς τὸν εὐδὴν ἄνθρωπον ἐπιβάλλεται νὰ ἐξαγάγῃ τὴν ἐμβαλλομένην εἰς πλάνην κοινήν γνώμην ἀντὶ πάσης θυσίας.

Ἐν τῷ ἡμετέρῳ ἀρθρίδιῳ ἠρθρήσατε νὰ ἐρμηνεύσῃτε τὴν κοινήν γνώμην. Ἐπετρέψατέ μοι νὰ εἶπω, ὅτι ἡρμηνεύσατε ταύτην ἀνεπαρκῶς. Ὅχι παρά πονα τινα, ἀλλὰ πάνδημα παρά πονα ἐξηγήθησαν διὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ λαχείου τοῦ του. Ἴδωμεν ὅμως κατὰ πόσον ταῦτα εἰσὶ δίκαια.

Καὶ πρῶτον περὶ τοῦ συστήματος τῶν διπλῶν ἀριθμῶν. Ἀφοῦ ἀπαξ ἐπεκράτησεν ἡ ἰδέα τῆς διὰ δελτίων συμμετοχῆς εἰς τὸ λαχεῖον καὶ ἀφοῦ πολλὰ τῶν δελτίων τούτων ἐπρόκειτο νὰ σταλῶσιν ἔξω τοῦ τόπου, ἔδει ταῦτα νὰ φέρωσιν αὐξήοντα ἀριθμὸν καὶ πρὸς γνῶσιν τοῦ ποσοῦ τῆς ἐκδόσεως καὶ πρὸς ἀναγνώρισιν τῆς γνησιότητος καὶ πρὸς ἔλεγχον ἀκριβῆ ἐν πάσῃ περιπτώσει. Τὰ ἀντικείμενα ἀπ' ἑτέρου διὰ τοῦς αὐτοῦς καὶ ἄλλους ἐνοήτους λόγους ἀσφαλείας καὶ ἐλέγχου, ἔδει ἐπίσης νὰ ᾤσιν ἡριθμημένα. Ἡ δύναμις θὰ μοι εἶπητε νὰ ἀριθμηθῶσι δὲ ἀραβικῶν ἀριθμῶν. Ναί, ἀλλ' ἀφοῦ καὶ τοῦς λατινικοῦς ἀριθμοὺς ἐξέλαβον εἰς πλεῖστοι ὡς οὐδὲν ἕτερον περιστώσιν ἢ ἐν μεταφράσει αὐτοῦς, τοῦτους τοῦς ἀριθμοὺς τῶν δελτίων, ὡς νὰ φανῶσιν ἄμην τοῖς μύσταις τοῦ λαχείου τὰ ἐν ἐκάστῳ μέλῳ τα νὰ τύχωσιν ἀντικείμενα καὶ πρὸ τῆς εἰκονικῆς ἐκκυβεύσεως, φαντασθῆτε ἂν ἦτο δυνατόν νὰ ἐξαγάγητε ἐκ τῆς πλάνης ταύτης τοῦς αὐτοὺς φρονιστάς ἂν εἰ ἀριθμοὶ οὗτοι ἦσαν ἀραβικοί.

Θὰ μοὶ παρατηρήσῃτε, ὅτι ἡ

ἀναγνώρισις τῶν λατινικῶν ἀριθμῶν ἀπῆται χρόνον μείζονα τῆς τῶν ἀραβικῶν τοιούτων καὶ παρείληκε τὴν διάρκειαν τοῦ λαχείου. Ἐν πρώτοις σὰς σημειῶ, ὅτι ἡ ἀναγνώρισις ἐκάστου δελτίου καὶ ἡ ἐπακολουθοῦσα παράδοσις τοῦ ἀντικειμένου ἀπῆται κτ' ἀνώτατον ὅρον 2 τῆς ὥρας λεπτά. Ἄν ὑπολογίσῃτε, ὅτι ἐργαζόμεθα ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ καὶ καθ' ὅσον 8 ὥρας καθ' ἑκάστην θὰ ἔλθετε εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι 6 ἡμέραι θὰ ἀπῆτουν τὸ ἐν ὅλῳ διὰ τὴν διεκπεραίωσιν. Τόσαι καὶ ἀπῆτήθησαν πραγματικῶς. Ὅταν ὅμως ἡ ἐργασία ἐτελείτο ταχτικώτερον ἀπῆτε το ἡμῖς τοῦ ὑπολογισθέντος χρόνου. Ἐγὼ αὐτὸς ἀνεγνώρισα 100 δελτία ἐντὸς μιᾶς καὶ μόνης ὥρας. Ὁ χρόνος δὲν κατηναίσκετο ἐνεκα τῶν λατινικῶν ἀριθμῶν, ἀλλ' ἐνεκα τῶν πολλῶν ἀριθμῶν. Μόνη ἡ ἐκκύβευσις ἀπῆτησε 4 ἡμέρας. Ταῦτα παρετήρησα μὲ τὸ ὠρολόγιον ἀνὰ χεῖρας. Παραστήτε καὶ σεῖς ὁμοίως καὶ εἰς εὐτυχέσειον λαχείον ἐκκυβεύσεως 1,600 ἀριθμῶν καὶ τότε κρίνατε. Καὶ ὅμως ὡς εἶπον ὑμῖν ἀνωτέρω ἡ παράδοσις θὰ ἐτελείτο ἐντὸς τοῦ ἡμισέως μόνον τοῦ ἀπαιτηθέντος χρόνου ἂν μὴ διεσπᾶτο πολλὰ κἰς ἡ σειρά ἐνεκα τῆς ἀνυπομονῆς τοῦ κοινοῦ καταχρωμένου τῆς ἐπιεικείας καὶ τῆς υπερβολικῆς καλωσύνης μελῶν τινῶν τῆς ἐπιτροπῆς. Καὶ ἡ μὲν διακοπή αὕτη τῆς ὑπ' ἐμοῦ αὐστηρότατα τηρουμένης σειρᾶς οὐδένα ἕτερον ἐβάρυνεν ἢ ἡμᾶς αὐτοῦς καὶ κυρίως ἐμέ. Τὸ κοινὸν τὸ μὴ ἄλλως μετ' ἀγγλικῆς φειδοῦς χρωμένον τοῦ ἐαυτοῦ χρόνου οὐδὲν ἀπώλεσε.

Ἄλλ' ἐγὼ αὐτὸ τοῦτο ἐπέδωκον, τὴν βραδυτέραν διανομὴν, διὰ τῆς μὴ εὐκόλου ἀναγνωρίσεως τῶν λατινικῶν ἀριθμῶν. Ἄν μεθ' ὅλην τὴν διὰ μέσου δύο βιβλίων μακρὰν διαδικασίαν, ἐπεκράτησε τοιαύτη σύγχυσις καὶ τοιαύτη ἀταξία, ὡς ἡ διανομὴ νὰ ὁμοιάσῃ τὴν ἐν ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς πανηγύρεσι διανομὴν τῶν σπερνῶν καὶ τὰ ἀντικείμενα νὰ λαμβάνωνται ἐκ τῆς ἐκθέσεως παρ' αὐτῶν τῶν δικαίων πολλὰκις πρὶν ἢ συμπληρωθῇ ἡ ἐξέλεξις, φαντασθῆτε τί θὰ ἐγένετο ἐάν δὲν ἐμεσολάβει ἡ ἀνωτέρω διαδικασία μετὰ τῆς δυσχεροῦς ἀναγνώσεως τῶν λατινικῶν ἀριθμῶν. Ἄλλως τε τῆς ἀρχῆς ὡς ἀνω τοῦ λαχείου ἡ φθείσις, οὐδὲν ἕτερον σύστημα προσφύεσεν αὐτῇ καὶ προληπτικώτερον κατὰ τὸ ἐνὸν τῶν κατὰ τῆς ἐργασίας προστάθη μοι. Βεβαίως

ὡς ὁ Νέστον καὶ ὁ Ἐδίσων θὰ ἐφεύρισκον ἀπλούστερον τὴ σύστημα, ἀλλὰ τούτων ἀπόντων δὲν ἐπυρόμσθη ἢ τὸ ὑπὸ τοῦ πτωχοῦ μου ἐγκεφάλου παραχθὲν ἀτυχὲς τοιοῦτον.

Ὡ! ἐν μόνον ἔχει δίκαιον τὸ κοινὸν καὶ εἰς τοῦτο πρέπει τις νὰ ζητήσῃ τὴν συγγνώμην του, ὅτι ἐνεκα λαθῶν τινῶν πληθύνθων ἀπ' ἧς ἀπερασίσθη ἡ παράδοσις τῶν μικρῶν ἀντικειμένων ἀνευ ἐλέγχου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν, συνέβαιεν ἐνίοτε συμπίπτουτος τοῦ αὐτοῦ ἀριθμοῦ, νὰ μὴ εὐρίσκηται ἀντικείμενόν τι διότι ἐδόθη εἰς τὸν πρὸ αὐτοῦ κατὰ λάθος ὁμοιον.

Πρὸς τοῦτο εἶχε προειδοποιηθῆ τὸ κοινὸν καὶ ἀπεζημιώθη καταλλήλως.

Τὰ οὕτω λείψαντα ἀντικείμενα κατ' αὐστηρότατον ὑπολογισμὸν, δὲν ὑπερβαίνουσι τὰ 75 ἐν ὅλῳ καὶ τὰ μὲν 25 τούτων ἀνήκοντα εἰς τινὰ ἐξ Ἀθηνῶν φίλων μου ἀποζημιώσατα ἐγὼ αὐτὸς τὰ ἕτερα 25 αὕτη σῦτη ἢ Ἐπιτροπῆ. Τὰ δ' ἕτερα 25 δὲν ἐξήλεγχθησαν ἀκόμη. Ἄλλ' ἐκ τῶν βεβαίων 25 τὰ πλεῖστα ἤσυν κοινὰ ἀντικείμενα διὰ κοινῶν ἀναπληρωθέντα μόλις δὲ ἀπομένουσα 10 ἐργόχειρα ἄξιας τινος διὰ μικρῶν ἀποζημιωθέντα. Δέκα λοιπὸν τοιαῦτα λάθη ἐπὶ 1,000 ἀριθμῶν φρονῶ, ὅτι δύσανται νὰ τύχωσι τῆς συγγνώμης τοῦ κοινοῦ καὶ νὰ μὴ ἐπισκευάσωσι τὴν αἰτίαν τῆς ἐπιτυχίας τοῦ λαχείου. Τώρα τί νὰ εἶπω περὶ τῆς πόλλαχθῆν ἡκούσῃ; ἐπωδοῦ, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐνήργησε μετὰ προτιμήσεων, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ποιότητα τῶν δεδομένων ἀντικειμένων, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐκράτησε τὰ καλλίτερα δι' ἑαυτῆς; Βεβαίως αἱ κρίσεις οὗτοι εἰσὶν ἀνάξια ἀπαντήσεως καὶ ἡ ἐπιτροπὴ, ὀρθῶς ποιούσα δὲν μοὶ ἔδωκεν οὐδεμίαν ἐξουσιοδότησιν νὰ ἀπαντήσω, ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ κρίσεις αὗται φυσικῶς δὲν ἐπέσθησαν οὐδ' ἐμοῦ ὡς ἀτόμου κρίνω καλὸν νὰ εἶπω τὰ ἐξῆς, ὅτι ὅσον μὲν ἀφορᾷ τῶν κατ' εἶδος προτιμήσιν ἀπαξ νὰ ἀτανήσω καὶ ἐγὼ, ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατὰ χρόνον λήψεως τῶν ἀντικειμένων προτιμήσιν γνωρίζω κάλλιστα, ὅτι ὅπως μὴ ἀδικήσω κανένα κατάρθρωσε νὰ δυσαρεθίσω πάντας. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν τελευταίαν αἰτίαν, δηλῶ ὅτι τὰ προσπίπτοντα λαχεῖα ἀνερχόμενα εἰς 40 τὸ ἀριθμὸν ἐδώθησαν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς. Ἐν τῷ λαχείῳ τοῦ τοῦ ἀντικειμένου καὶ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Κυριῶν καὶ δεσποινίδων τοῦ ἐξωτερικοῦ τῶν ἀποστειλασῶν δὲν εἰς τὸ λαχεῖον, προσωρινῶς, ὡς

προεξώφλησε τὴν παραίτησιν μετὰ πλήρη πεποίθησιν ἐπιδοκιμασίας.

Τούτ' ὅπερ πρῶτον γνωρίζω ὅτι εἶνε τι ἡ σχολὴ τῶν Ἀπόρων Παίδων. δὲν ἔχει τι νὰ κερδίσῃ ἐξ αὐτοῦ περιττὸν καὶ μικροπρεπές. Ζήτηται ὅμως τὸ πρᾶγμα τὴν ἐξῆς ἐνδιαφέρουσαν σημασίαν προκειμένου ἐκείῳ; περὶ φιλανθρωπικοῦ ἔργου. Αἱ ἐλευθεριάζουσαι γλώσσαι καὶ τὰ ἐπικίνδυνα γλωσσῶν διὰ οὐχὶ ὀλίγων δυσυχῶς προκειμένου περὶ τοιούτων ἔργων, διολισθαίνουσιν ἐπὶ τοῦ ἰδάφους τῆς κοινῆς γνώμης μετὰ κατὰ πληκτικῆς εὐκολίας καὶ εἰς τὸ ὀλισθηρὸν τῆς ἔδρας παρασύρουσιν ἀδιακρίτως οὐχὶ μόνον τὴν ὑπόληψιν ἐνὸς ἐκάστου, ἀλλὰ καὶ πάντας καλὴν ἰδίαν, καὶ πᾶν καλὸν ἔργον. Εἶνε ὀρθὸν καὶ δίκαιον, ὁ ἐπικίνδυνος δρόμος τῶν νὰ εὐρὴ πρόσκομα τι ψυλαφτόν. Τὸ πρόσκομα τοῦτο μικρὸν λιθάριον ἐν τῷ λείῳ ἐδάφει τοῦ στίβου ἐκείνου ἔστω τὸ ἄρθρον τοῦτο τοῦ «Φρουροῦ». Λυπούμαι ὅτι ὁ χρόνος δὲν μοὶ ἐπέτρεψε νὰ πείσω καὶ τὰ ἄλλα ἀξιότιμα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς; νὰ πράξωσι τὸ αὐτό. Πέποιθε ὅμως ὅτι ἄλλοι μετ' ἐμοῦ πρὸς τὸ ἕδρον καὶ τὸ γενικὸν συμφέρον θὰ μεγαλύνωσι τὸν πυρῶνα τοῦτον. Οὕτω; ἐν τῷ μέλλοντι εἰ ἐνοχλούμενοι ἐκ τῶν αἰτήσεων εἰσφορᾶ; ὑπὲρ γενικοῦ τινος σκοποῦ καὶ ἰκνούμενοι θὰ δύνανται νὰ προσάλωσι τοῦ; ἀληθεῖς λόγους τῆς ἀνησυχίας τῶν, λόγους στερησιῶν, ἢ οἰκονομίας, λόγους ἀπαγορευτικῆς, ἢ μοισολατρίας λόγους φροντίδων ἢ ἐπιστοχολήσεων, λόγους σοφροῦτος; ἢ πείρας, λόγους πολιτικῆς ἢ κοινωνικῆς ἀντιζηλίας, ἢ ἀμύνης; κατ' ἐπικινδύνου τινος; φιλοδοξίας; λόγους οὐδὲν ἄλλο καὶ ὅπου; δῆποτε ἀλλὰ δὲν θὰ δύνανται, δὲν θὰ ἐπιτρέπῃται αὐτοῖ. νὰ ἐκλιμασῶσι νὰ προσάλωσι λόγους δυσπιστίας; ποῦ τοῦ διαχειριζομένου; τὰ ἔργα ταῦτα, οἵτινες πρέπει ἐπὶ τέλους νὰ ἐξεγεσθῶσι κατὰ τῆς τρουμοκρατίας; ἢ ἐξαιτεῖ ἐν τῷ ἀτυχῆ τῷ τῷ τῷ ἢ κακολογία.

Δέσασθε τὰς διαβεβαιώσεσ τῆς πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως.

Ἀριστομένης Ἀλβανίτης

Ἐν ὑπογράφῳ καὶ περὶ τὴν ἐνοσίαν τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολογικοῦ καὶ ἐπὶ τῆς εἰκίας τοῦ κ. Θεοφάνους Κατωπῆ δὲ Σχολάρχου καὶ Πήλικα.

ΛΕΥΚΑΔΙΑ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΣΥΝΑΘΗ Η. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α.Λ. 54.41.95.0093